

Майка ще рано да рани
 Широки двори да мете
 Ржчица да си намъри“.

Съ клюнка сж вода носили,
 Съ крила му сѣнка сторили,
 Дордѣ му душа излѣзла.
 Па сж кацнали, кацнали
 Бѣло му месо изяли,
 Черни му кърви изпили,
 Дѣсна му ржка не яли;
 Дѣсна му ржка вземали,
 Пасж хврѣкнали, хврѣкнали
 Дважъ на високо-широко,
 Трижъ на широко-дълбоко,
 Гледали долу широко,
 Видѣли тоя каменъ мостъ
 И това дърво високо.
 Тамъ си кацнали, грачили
 И си ржчица пуснали.

Майка му рано ранила
 Широки двори да мете;—
 Катъ си видѣла ржчица,
 Дребни си сълзи порони
 И на Стояна думаше:
 „Синко, Стоене, Стоене,
 Какво ти стана та умрѣ?
 Дали те треска затресе
 Или те глава заболѣ?
 Какво ти бѣше постилка,
 Какво ти бѣше завивка,
 Какво ти бѣше възглаве?“
 — Мермеренъ камъкъ възглаве,
 Зелена трѣва постилка
 Ясното небе завивка.